

V Bruselu dne 13.12.2018
COM(2018) 824 final

ZPRÁVA KOMISE RADĚ

**o režimu tzv. „octroi de mer“ (přístavní daně) uplatňované v nejvzdálenějších francouzských regionech
(předložena Komisí na základě článku 3 rozhodnutí Rady č. 940/2014/EU ze dne 17. prosince 2014)**

ZPRÁVA KOMISE RADĚ

o režimu tzv. „octroi de mer“ (přístavní daně) uplatňované v nejvzdálenějších francouzských regionech

1. SOUVISLOSTI

Ustanovení Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), která se vztahují na nejvzdálenější regiony Unie, jejichž součástí jsou dva departementy a regiony Réunion a Guadeloupe, dvě územní samosprávy Martinik a Guyana a departement Mayotte (nejvzdálenější francouzské regiony), nepovolují v zásadě žádný rozdíl ve zdanění v nejvzdálenějších regionech mezi místními produkty a produkty pocházejícími z metropolitní Francie nebo z ostatních členských států. Podle článku 349 SFEU však lze pro tyto regiony zavést konkrétní opatření z důvodu trvalého znevýhodnění, které má dopad na jejich sociální a hospodářskou situaci.

„Octroi de mer“ představuje jednu z nejstarších daní francouzského daňového systému a je vůbec nejstarší daní v nejvzdálenějších francouzských regionech. Tato daň, která je v platnosti pouze v nejvzdálenějších francouzských regionech, se vztahuje jak na dovozy zboží, ať už je jeho původ jakýkoliv, tak na dodávky zboží za úplaty osobami, které provádějí produktivní činnosti¹.

„Octroi de mer“ se skládá ze dvou různých daní: z vlastní „octroi de mer“ a z místní „octroi de mer“².

Sazby této daně se stanovují prostřednictvím usnesení regionálních rad (na Guadeloupe a na Réunionu), jednotných územních správ (v Guyaně a na Martiniku) nebo rady departementu (na Mayotte). Jsou stanoveny nezávisle pro každý nejvzdálenější francouzský region.

Výnos z daně „octroi de mer“ se přiděluje jednak do rozpočtů územních správ (obce, departement, region), jednak za určitých podmínek do regionálního fondu pro rozvoj a zaměstnanost.

Rozhodnutí Rady č. 940/2014/EU ze dne 17. prosince 2014 povoluje Francii do 31. prosince 2020 uplatňovat osvobození od tzv. „octroi de mer“ (přístavní daně) či její snížení u některých produktů, které pocházejí z místní produkce. Seznam produktů, pro které platí výše uvedené osvobození od daně nebo její snížení, je uveden v příloze uvedeného rozhodnutí. Rozdíl ve výši daně mezi místními a ostatními produkty nesmí podle druhu produktu překročit 10, 20 nebo 30 procentních bodů.

V rozhodnutí Rady ze dne 17. prosince 2014 jsou vyloženy důvody, jež vedly k přijetí zvláštních opatření: odlehlost, závislost na surovinách a energii, povinnost vytvářet větší zásoby, malý rozsah místního trhu v kombinaci s málo rozvinutou exportní činností atd. Všechna tato znevýhodnění se projevují zvýšením produkčních nákladů, a tedy i pořizovací ceny produktů z místní produkce, které by bez konkrétních opatření byly méně konkurenceschopné v porovnání s produkty odjinud, a to i při zohlednění nákladů na dopravu do nejvzdálenějších francouzských regionů. Tato skutečnost by ztížila zachování místní produkce. Konkrétní opatření obsažená v rozhodnutí Rady ze dne 17. prosince 2014 jsou tedy zaměřena na posílení místního průmyslu.

¹ Produkci je třeba rozumět výrobu, zpracování a obnovu hmotného movitého majetku. Tudiž poskytování služeb se nachází mimo působnost této daně.

² Dodatečná daň k „octroi de mer“, jejíž sazba dnes nemůže být vyšší než 5 %.

Článek 3 rozhodnutí Rady ze dne 17. prosince 2014 stanoví, že francouzské orgány předloží Komisi do 31. prosince 2017 zprávu o uplatňování režimu zdanění stanoveného tímto rozhodnutím, aby se ověřilo, jaký měla přijatá opatření dopad a jaký byl jejich přínos pro podporu nebo zachování místních hospodářských činností, přičemž se vezmou v úvahu znevýhodnění postihující nejbližší regiony. Na základě této zprávy Komise předloží Radě zprávu obsahující úplnou analýzu hospodářských a sociálních aspektů a případně předloží návrh na změnu ustanovení rozhodnutí ze dne 17. prosince 2014.

Francouzské orgány zaslaly tuto zprávu Komisi dne 12. února 2018. Konkrétní hodnotící zprávy za každý nejbližší francouzský region s žádostmi o změnu seznamu produktů, které mohou být předmětem diferencovaného zdanění, byly předány dne 15. března 2018 za Guyanu, Martinik a Guadeloupe, dne 4. června 2018 za Réunion, a bez žádosti ohledně aktualizace seznamu, dne 28. srpna 2018, pokud jde o Mayotte. Žádosti o aktualizaci seznamů se týkají přibližně 90 produktů a zaměřují se hlavně na zařazení nových produktů do seznamů a překlasifikování stávajících produktů na seznamu, jež umožňuje větší rozdíl ve zdanění.

2. ZÁKLADNÍ SKUTEČNOSTI OBSAŽENÉ VE ZPRÁVÁCH FRANCOUZSKÝCH ORGÁNŮ

2.1. Zpráva ze dne 12. února 2018

Zpráva ze dne 12. února 2018 představuje makroekonomickou statistickou analýzu na globální úrovni za všechny nejbližší francouzské regiony, která se opírá o odvětvově agregované údaje. Neobsahuje žádnou informaci o kategoriích produktů, jež využívají rozdílu ve zdanění.

Zpráva popisuje režim daně „octroi de mer“ a představuje některé prvky makroekonomického rámce nejbližších francouzských regionů, přičemž rovněž mapuje příjemce rozdílu z daně „octroi de mer“. Zpráva zejména uvádí, že produkce zboží vyrobeného 665 podniky, jež podléhají dani „octroi de mer“, činí 5,6 miliard EUR.

Zpráva analyzuje také účinky snížení hranice povinnosti platit daň „octroi de mer“ u místních podniků, která se změnila z 550 0000 EUR na 300 000 EUR v roce 2014. Má za to, že vzhledem k administrativní zátěži, kterou toto opatření vytváří, nízkému zvýšení daňových příjmů a svému kontraproduktivnímu účinku převládají jeho negativní účinky.

Hlavní zjištění zprávy jsou:

- a. Pokud jde o ekonomický dopad režimu daně „octroi de mer“ na hospodářský rozvoj nejbližších francouzských regionů, má zpráva za to, že se vztahuje spíše na zachování zaměstnanosti než na vytváření, rozvoj a zachování odvětví místní produkce. Zpráva zdůrazňuje, že daňové výhody poskytnuté v rámci režimu „octroi de mer“ představují významný příspěvek do HDP nejbližších francouzských regionů. Podle provedených odhadů činí celková daňová zátěž „octroi de mer“ 3,3 % HDP všech pěti nejbližších francouzských regionů. Na této celkové úrovni jsou rozdíly mezi územími jen velmi málo významné na to, aby z nich bylo možné vyvodit závěry o skutečných zeměpisných rozdílech.
- b. Pokud jde o znevýhodnění nejbližších francouzských regionů z důvodu dodatečných nákladů, které podniky se sídlem v nejbližších francouzských regionech nesou, zpráva připomíná, že tato znevýhodnění pocházejí jak z přírodního charakteru těchto regionů – jejich velikosti, dostupnosti a klimatických podmínek – tak z jejich slabého začlenění do svého místního prostředí. Poměr osobních nákladů k obratu,

jakož i nákupy surovin a ostatní nákupy a externality jsou ve zprávě označeny za dva hlavní zdroje dodatečných nákladů, které ovlivňují místní podniky.

Dodatečné náklady byly v nejbližších francouzských regionech odhadnuty na základě poměru finančních nákladů k provozním výnosům v eurech na 1,8 milionu EUR dodatečných finančních nákladů na podnik, tedy celkem na 1,2 miliard EUR. Tento odhad je nízký, neboť nebere v úvahu, že místní podniky nemohou provádět úspory z rozsahu.

c. Konečně pokud jde o dopad daně „octroi de mer“ na místní podniky, zpráva lituje, že nemá k dispozici údaje týkající se rozdílu u daně „octroi de mer“ za několik let, což znemožňuje analýzu ohledně vývoje podnikových výkonů. Byla provedena pouze analýza dopadu na podnikové výkony za rok 2015. Podle této analýzy neexistuje žádný významný rozdíl u obratu nebo ekonomické ziskovosti mezi místními podniky, které mají a nemají prospěch z daňových rozdílů u „octroi de mer“. Vyplývá z toho, že daň „octroi de mer“ splňuje cíle, které jí byly stanoveny tím, že umožňuje místním podnikům cílových odvětví dosáhnout výkonů podobných podnikům, které nemají z této úpravy prospěch, třebaže čelí a priori větším dodatečným nákladům spojeným s jejich polohou v nejbližším regionu. Neexistence vyšších výkonů u podniků, které mají z daně prospěch, rovněž znamená, že nedochází k nadměrné kompenzaci.

2.2. Konkrétní zprávy nejbližších francouzských regionů

Vzhledem k omezením zprávy ze dne 12. února byla tato zpráva doplněna **konkrétními zprávami** za každý nejbližší francouzský region. V těchto zprávách vyhodnocují režim „octroi de mer“ územní správy Martiniku, Guadeloupu, Guyany, Réunionu a Mayotte. Podávají v nich přehled o místním sociálně ekonomickém vývoji v období let 2014–2016, který ukazuje na podstatné rozdíly mezi nejbližšími francouzskými regiony. Réunion je územním celkem, který poskytuje nejlepší ekonomické prostředí s trvalým ekonomickým oživením od roku 2014 (více než 3 % ročně), s jasně ustupující nezaměstnaností a nízkým cenovým vývojem. Naopak ekonomika na Guadeloupu a Guyaně zůstává ochablá se stále vysokou mírou nezaměstnanosti, která je dokonce na vzestupu. Na Martiniku je vývoj celkově pozitivní zejména se zlepšením na trhu práce. Na Mayotte se ekonomika vrátila do vyčkávacího období, zejména z důvodu vzniklých institucionálních změn (Mayotte získalo statut nejbližšího regionu v důsledku své změny na departement), vyznačuje se však zvýšením nezaměstnanosti na 27,1 %.

Tento přehled naproti tomu vykazuje podobnou situaci, pokud jde o cenový vývoj a zahraniční obchod. I když se ceny v nejbližších francouzských regionech v období let 2014–2016 měnily jen málo, zůstávají výrazně vyšší než ceny zaznamenané v metropoli (mezi 7 % a 12 % podle Fisherova indexu³). Tento rozdíl se však v každém z nejbližších francouzských regionů oproti roku 2010 snížil (mezi 12 a 14 %).

Pokud jde o zahraniční obchod, z těchto zpráv vyplývá, že nejbližší francouzské regiony zůstávají velmi závislé na dovozech, které představují více než 30 % jejich HDP a jsou odpovědné za významný obchodní deficit. Dovozy (mimo ropné produkty) jsou ve všech nejbližších francouzských regionech v období 2014–2016 na mírném vzestupu.

Pokud jde o analýzu vývoje místní produkce u produktů, které se nacházejí na seznamu, vykazuje tato produkce v období 2014–2016 dost protikladný stav, neboť ačkoliv se celkově místní produkce v nejbližších francouzských regionech s výjimkou Guadeloupu (který zaznamenal

³ Fisherův index zde odpovídá geometrickému průměru A (cenové rozdíly nejbližší francouzské regiony / metropole) a opaku B (rozdíly metropole / nejbližší francouzské regiony), tedy druhé odmocnině vztahu A/B.

pokles 6,9 %) rozvíjela, její podíl na trhu vzhledem k celkové spotřebě v nejbližších francouzských regionech s výjimkou Martiniku (který zaznamenal vzestup 9,8 %) spíše poklesl.

Tyto zprávy poskytují rovněž analýzy sazeb a rozdílů podle odvětví. Ukazují především, že uplatněný vážený průměrný rozdíl se pohybuje mezi 14 % (Réunion) a 18 % (Martinik a Guadeloupe) podle nejbližších francouzských regionů.

Zprávy dále poskytují odvětvovou analýzu vývoje ekonomiky nejbližších francouzských regionů s ohledem na uplatňované politiky diferencovaného zdanění, a pokud jde o územní celky Guadeloupe a Martinik, podrobnosti a aktualizaci u dodatečných nákladů, kterým čelí místní podniky.

Zprávy od územních samospráv Martiniku, Guadeloupu, Guyany a Réunionu obsahují odůvodnění týkající se žádostí o změnu seznamu produktů, jež mohou být předmětem diferencovaného zdanění.

Nejbližší francouzské regiony navíc trápí čím dál tím podrobnější názvy v rámci nomenklatury produktů v seznamu (přechod na úroveň NC8, či dokonce NC10), jež dělají problémy podnikům, aby správně určily svou produkci. Rovněž litují, že došlo ke snížení povinné hranice na 300 000 EUR, což se u územních celků žádným zřetelným zvýšením příjmů neprojevilo. Tato dvě opatření měla za následek zvýšení administrativních nákladů, které podniky zatěžují. Nejbližší francouzské regiony by si přály vytvoření systému pravidelné aktualizace rozdílů v sazbě, aby mohly reagovat na zjevnou potřebu investorů a být schopny se přizpůsobit vývoji trhu a místní ekonomické struktuře. Tyto požadavky by měly být analyzovány při posouzení žádosti o obnovení právní úpravy.

Ve dnech 27. března, 14. dubna, 16. května 2018 a 4. července bylo e-mailem předáno francouzským orgánům několik žádostí o doplňující doklady a vysvětlení s cílem vyhodnotit skutečné účinky rozdílů ve zdanění na aktivitu v nejbližších francouzských regionech. Francouzské orgány byly rovněž požádány, aby poskytly u každého z nejbližších francouzských regionů a u každé kategorie produktů, jež je předmětem rozdílů u daně „octroi de mer“, vyhodnocení dopadu režimu z hlediska zachování nebo podpory místní aktivity a obchodních podmínek pro každý dotýčný nejbližší francouzský region.

Francouzské orgány poskytly Komisi podrobnosti o dovozech a místní produkci, pokud jde o každý produkt, který má prospěch z rozdílů ve zdanění, jakož i různá upřesnění.

3. ANALÝZA REŽIMU PROVEDENÁ KOMISÍ

Vzhledem k datu předložení zprávy francouzskými orgány (únor–březen 2018) je obtížné posoudit dopad uplatňovaného diferencovaného zdanění za dlouhé období podle rozhodnutí Rady ze dne 17. prosince 2014, a to zejména proto, že nový režim byl uveden do praxe až v červenci 2015.

Navíc, pokud jde o Mayotte, nedávné uplatňování režimu v kombinaci s téměř povstaleckou atmosférou panující na ostrově francouzským orgánům neumožnilo, aby provedly tutéž práci s dostatečnou úrovní stability a spolehlivosti údajů.

Vzhledem k tomu, že Komise je do značné míry závislá na informacích poskytovaných Francií a k získání dalších informací nemá k dispozici jiné prostředky, zakládá se analýza Komise na informacích, jež obdržela od francouzských orgánů a z nichž lze vyvodit tyto závěry.

3.1. Přetrvávající znevýhodnění nejvzdálenějších francouzských regionů

Francouzské orgány ve své první zprávě vracejí ke zdrojům dodatečných nákladů, které nesou podniky se sídlem v nejvzdálenějších francouzských regionech z důvodu svých znevýhodnění. Tato území skutečně čelí větším znevýhodněním spojeným s jejich velikostí, jejich dostupností a s klimatickými podmínkami, jež v nich panují. Tato znevýhodnění, která vykazují strukturální charakter, jsou dvojí kategorie:

- znevýhodnění daná vnějšími příčinami, jako je odlehlost, dvojitý ostrovní charakter, malá rozloha, komplikovaný terén, obtížné klima, zvýšená přírodní rizika,
- znevýhodnění daná vnitřními příčinami: omezení přítomnosti produktivních faktorů, omezený rozvoj lidského kapitálu, ekonomická závislost vzhledem ke sníženému počtu činností, omezenost vnitřních trhů, nedostatečné začlenění do místního prostředí, překážky při vstupu.

Místní produkce tudíž čelí značným dodatečným nákladům, které byly zjištěny a změřeny na makroekonomické úrovni. Jedná se o dodatečné náklady způsobené rozdíly v odměňování, v zásobování a v logistice, náklady způsobené nadměrným vybavením, jeho provozem a jeho údržbou a náklady způsobené malou velikostí místních trhů, která neumožňuje provádět úspory z rozsahu. Tyto dodatečné náklady se týkají rovněž obchodu a distribuce produktů, zemědělské půdy i stavebnictví a financování.

Dodatečné náklady se projevují významným deficitem obchodní bilance, který je všem nejvzdálenějším francouzským regionům společný.

Znevýhodnění, která odůvodňovala zachování právní úpravy v roce 2014, tudíž přetrvávají se všemi důsledky, jež z nich vyplývají, pokud jde o dodatečné náklady u místní produkce.

3.2. Důsledky uplatňování diferencovaného zdanění produktů u daně „octroi de mer“

3.2.1. Dopad daně „octroi de mer“ na ceny produktů, jež využívají rozdílu ve zdanění

Poskytnuté informace se neumožňují vyjádřit k dopadu daně „octroi de mer“ na všeobecnou úroveň cen produktů, které jsou předmětem diferencovaného zdanění.

Ukazují přesto obecný dopad daně „octroi de mer“ na úroveň cen, neboť nejvzdálenější francouzské regiony, které uplatňují nejnižší sazby (Réunion) a kde je počet dotčených produktů nejnižší (Mayotte), mají nejnižší cenové rozdíly s metropolí.

Pokud se jedná o úpravy provedené rozhodnutím Rady ze dne 17. prosince 2014, svědčí makroekonomická analýza cen založená na indexu spotřebitelských cen o velmi omezeném vývoji cen v nejvzdálenějších francouzských regionech v období 2014–2016. Analýza ukazuje dokonce snížení cenového rozdílu s metropolí v každém z nejvzdálenějších francouzských regionů oproti roku 2010. Tento vývoj odráží zájem místních orgánů využít rozdílů ve zdanění přiměřeným způsobem tak, aby neměly dopad na kupní sílu místního obyvatelstva.

Tyto skutečnosti tedy ukazují, že nedávné změny seznamu produktů, které využívají rozdílu ve zdanění, měly na ceny v nejvzdálenějších francouzských regionech zanedbatelný dopad.

3.2.2. Dopad daně „octroi de mer“ na ekonomický rozvoj v nejbližších francouzských regionech

O dopadu diferencovaného zdanění na růst a zaměstnanost v každém odvětví, které bylo vzato v úvahu, mohly být v průběhu uvažovaného období (2014–2017) získány pouze dílčí informace, neboť takové informace nebyly velmi často ještě k dispozici.

Údaje o růstu, zaměstnanosti a podnicích, jejichž produkty využívají rozdílu ve zdanění, je obtížné srovnávat. Podniky dotčených odvětví totiž prodávají převážně jak produkty, na které se vztahuje rozdíl ve zdanění, tak produkty, na něž se nevztahuje.

Prokázaly se nicméně účinky daně „octroi de mer“ na ekonomický rozvoj. Týká se spíše zachování zaměstnanosti než vytváření, rozvoje a udržitelnosti oborů místní produkce. Daň „octroi de mer“ umožnila například zachovat zaměstnanost v odvětvích zasažených krizí, jako je odvětví stavebnictví a veřejných prací. Nejbližší francouzské regiony jsou z důvodu omezení svého trhu velmi křehké a jsou citlivé na jednorázové obchody dovozců za ceny o mnoho nižší, než jsou ceny na trhu. Možnosti místních podniků zaměřit se na vývozní trhy jsou navíc vzhledem k dodatečným nákladům, jimž čelí, velmi omezené.

Daň „octroi de mer“ rovněž umožnila diverzifikovat produkci v potravinářském odvětví (koření, káva, džemy ... na Guadeloupu) a umožnila vznik rozvojových tržních nik (ovocná šťáva, krokety, brýlová skla ... na Réunionu). Představovala tedy podstatnou pomoc pro místní produkci v těchto regionech tím, že umožnila realizaci investic, jež se podílejí na růstu.

Daň „octroi de mer“ má rovněž v nejbližších francouzských regionech pozitivní dopady na hospodářskou činnost. Celková hodnota daně „octroi de mer“ (příjmy + daňová snížení ve prospěch místních produkcí) v roce 2016 v nejbližších francouzských regionech se odhaduje na 3,3 % HDP (mezi 2,6 % na Réunionu a 5 % na Mayotte). Kromě toho příjmy z daně „octroi de mer“ představují 40 až 50 % příjmů území samospráv těchto regionů. Část těchto příjmů se převádí do regionálního fondu pro rozvoj a zaměstnanost, který má za cíl usnadňovat zakládání podniků a vytvářet pracovní místa ve výrobní oblasti nebo přispívat na infrastrukturu nezbytnou pro rozvoj podniků. To se projevuje tím, že místní produkce v nejbližších francouzských regionech (s výjimkou Guadeloupu), které využívají daňového rozdílu, celkově rostly. Tyto produkce dokážou celkově dosáhnout stejných výkonnostních úrovní jako ostatní produkce, třebaže čelí zvýšeným dodatečným nákladům.

Z výše uvedeného plyne, že daň „octroi de mer“ má na hospodářský rozvoj nejbližších francouzských regionů nezanedbatelný dopad.

3.2.3. Dopad daně „octroi de mer“ na obchodní bilanci

I když se deficit obchodní bilance v nejbližších francouzských regionech snížil o 3 %, zůstává stále velmi významný. Ačkoliv místní produkce a vývozy rostly, zaznamenaly dovozy kromě uhlovodíků ve všech nejbližších francouzských regionech zvýšení. Tyto dovozy procházejí stále hlavně z Francie a z ostatních členských států Evropské unie (75 % na Réunion, 85 % na Martinik, 74 % na Guadeloupe a 71 % na Guyanu v roce 2016). Dovozy produktů původem ze zemí AKT jsou dotčeny jen okrajově. Ostatně počet produktů původem z těchto zemí, převážně ropných produktů, je omezený.

Přestože se jedná konkrétně o produkty, které využívají rozdílu ve zdanění, dovozy se dále zvyšovaly.

Uvedené skutečnosti prokazují, že úprava daně „octroi de mer“ nenarušuje zahraniční obchod s těmito územími a zároveň zamezuje případnému zhoršení obchodní bilance.

3.3. Mechanismus, který zůstává nezbytný a přiměřený

Z důvodu zachování podmínek, které odůvodnily možnost diferencovaného zdanění u některých produktů, a zejména z důvodu zachování výrobních dodatečných nákladů zůstává režim „octroi de mer“ nezbytný.

Komise se ujistila, že tyto podmínky zůstávají i nadále splněny. Za tímto účelem analyzovala vývoj podílů na trhu, které zaujímají místní produkty, jež využívají rozdílu ve zdanění daní „octroi de mer“, ve srovnání s produkty dováženými, jakož i procentní podíl dodatečných nákladů, které zvyšují výrobní cenu místní produkce.

Co se týče posouzení procentních podílů dodatečných nákladů, ukazuje se, že se celkově zvýšily. Procentní podíl průměrných dodatečných nákladů na Guadeloupu se z 26,7 % v roce 2012 zvýšil na 30,5 % v roce 2015 a na Martiniku z 29,7 % v roce 2012 na 32,3 % v roce 2016.

Kromě toho nejvzdálenější francouzské regiony nadměrně nekompenzovaly dodatečné náklady, jež zatěžují místní podniky, uplatňováním rozdílu ve zdanění. Uplatňované rozdíly totiž kompenzují průměrně jen polovinu těchto dodatečných nákladů na Martiniku (54 % v roce 2016) a na Guadeloupu (40 % v roce 2015)⁴.

Z těchto kontrol vyplynulo, že dodatečné náklady zatěžující místní podniky zůstávají a jsou jen částečně kompenzovány rozdíly ve zdanění, které byly přiznány některým produktům.

Analýza vývoje podílů na trhu, která byla provedena na základě údajů sdělených v březnu roku 2018, umožnila zjistit, že i když se místní produkce v nejvzdálenějších francouzských regionech celkově zvýšila, dovozy se zvýšily ještě více, a v důsledku toho se podíl místní produkce na trhu vzhledem k celkové spotřebě v nejvzdálenějších francouzských regionech v letech 2014 až 2016 spíše snížil.

Tato makroekonomická analýza zastírá existenci velmi odlišných poměrů. Existují produkty, u nichž přes existenci diferencovaného zdanění daní „octroi de mer“ zůstává podíl místních produktů na trhu nízký nebo velmi nízký. U jiných produktů rozdíl ve zdanění daní „octroi de mer“ umožňuje místním produktům zaujmout na trhu nejvzdálenějších francouzských regionů více méně stejný podíl, jako je podíl zaujímaný produkty dovezenými. Tyto dvě situace jsou nejčastější.

Co se týče ostatních produktů, poskytnuté údaje ukazují, že místní produkty, které jsou předmětem diferencovaného zdanění, zaujímají téměř celý trh, takže podíl „dovezených“ produktů je velmi nízký. Za této situace se na první pohled zdá, že místní produkty jsou vůči produktům nepocházejícím z nejvzdálenějších francouzských regionů konkurenceschopné. Tato zjevná situace může skrývat určité případy snížení objemu podílu na trhu⁵. V ostatních případech lze diferencované zdanění místní produkce nicméně odůvodnit značnými dodatečnými náklady, jimž tyto produkty čelí, přičemž tyto dodatečné náklady mají za následek značné cenové rozdíly oproti dováženým produktům a mohou ohrozit místní výrobní odvětví⁶. V každém případě se v této fázi jeví obtížné rozhodnout o této otázce všechny dotčené produkty definitivním způsobem, neboť dostupné údaje ke zprávě se týkají kratšího období než tři roky. Za předpokladu, že by francouzské orgány požádaly o možnost uplatňovat diferencované zdanění po prosinci roku 2020, bude muset být tato otázka podrobně analyzována.

⁴ Zachování dodatečných výrobních nákladů u každého z produktů uvedených na seznamu se stalo předmětem namátkových kontrol.

⁵ To je zejména případ jogurtů na Martiniku a na Guadeloupe.

⁶ To je zejména případ cementu a cukrové třtiny.

4. ÚPRAVY, KTERÉ JE TŘEBA PROVÉST V ROZHODNUTÍ RADY ZE DNE 17. PROSINCE 2014

Poslední podstavec článku 3 rozhodnutí Rady ze dne 17. prosince 2014 stanoví, že ke zprávě, kterou Komise vypracuje pro Radu, může být případně připojen návrh na změnu ustanovení výše uvedeného rozhodnutí. Tak tomu je v tomto případě.

Francouzské orgány požádaly o změnu seznamu produktů, které mohou být předmětem diferencovaného zdanění, dopisem ze dne 15. března 2018 v případě čtyř dotyčných nejbližších francouzských regionů: Guyany, Réunionu, Martiniku a Guadeloupu. Dne 26. října 2018 byla podána doplňující žádost ohledně zařazení nového produktu.

Uvedené žádosti obsahují hlavně žádosti o zařazení nových produktů do seznamů (50), ale také žádosti o překlasifikování produktů na seznamu, které umožní vyšší rozdíl ve zdanění (28), nebo žádosti o rozšíření kategorie uvedených produktů (7), jakož i několik žádostí o aktualizaci kódů (9 produktů u Guyany). To představuje přibližně 10 % produktů, které jsou na seznamu uvedeny. Cílem žádostí je obnovit konkurenceschopnost podniků tím, že se bude kompenzovat část dodatečných výrobních nákladů, které zatěžují místní produkci.

Podle informací poskytnutých francouzskými orgány představují výše uvedené produkty místní produkci vykázanou ve výši 225 milionů EUR za rok 2016 a dovozy o přibližně stejné výši 212 milionů EUR. Dovozy těchto produktů zaznamenaly v období let 2014-2016 zvýšení přibližně o 5 %. Kategorie uvedených produktů jsou velmi rozmanité.

Tyto žádosti jsou zdůvodněny především zvýšením dovozů nebo dodatečných nákladů, které měly za následek snížení podílu na trhu, anebo vznikem nových druhů produkce.

Návrh Komise stanoví změnu seznamu produktů, které mohou být předmětem diferencovaného zdanění, přičemž zachovává řádně odůvodněné změny požadované francouzskými orgány.

Pokud jde o produkty, u kterých francouzské orgány požadovaly zařazení do seznamů nebo jejich překlasifikování, ujistila se Komise o existenci místní produkce, o existenci významných dovozů zboží, které mohou zachování místní produkce ohrozit, a o existenci dodatečných nákladů zvyšujících pořizovací cenu produktů z místní produkce oproti produktům pocházejícím odjinud a narušujícím konkurenceschopnost místních produktů.

V případě místních produktů, které zauímají téměř celý trh, takže podíl „dovezených“ výroků je velmi nízký, se Komise ujistila o bezprostředním a vážném riziku zatěžujícím místní produkci.

Pokud jde o zemědělské produkty, jsou žádosti o zařazení do seznamu nebo o překlasifikování odůvodněny nutností místních producentů diverzifikovat svou produkci, aby mohli lépe čelit klimatickým rizikům.

Různé změny, jež se navrhuje provést v rozhodnutí Rady ze dne 17. prosince 2014, jsou podrobně uvedeny v návrhu rozhodnutí Rady, který je připojen k této zprávě.

5. CELKOVÉ SHRNTÍ

Informace poskytnuté francouzskými orgány neumožňují získat úplný přehled o dopadu, jež mělo na ekonomické a sociální úrovni uplatňování diferencovaného zdanění místních produktů daní „octroi de mer“ oproti produktům pocházejícím ze zahraničí, na místní produkci v nejbližších francouzských regionech.

Lze nicméně zdůraznit velmi zřetelná zlepšení, kterých bylo při sledování realizace právní úpravy a v kvalitě poskytnutých informací dosaženo.

Poskytnuté informace umožňují konstatovat, že režim diferencovaného zdanění v rámci daně „octroi de mer“ umožnil u většiny dotčených produktů zachovat místní produkci, která je schopná zaujímat větší či menší podíl na místním trhu. S ohledem na omezení, kterým čelí místní podniky, je jisté, že bez existence tohoto diferencovaného zdanění by se ve většině případů místní produkce nemohla zachovat, což by mělo na ekonomické a sociální úrovni nepříznivé důsledky.

Z analýzy poskytnutých informací navíc vyplývá, že účinky tohoto mechanismu na hospodářskou soutěž a obchod, jakož i na ceny, jsou velmi omezené.

Mechanismus tedy zůstává nezbytný a přiměřený. Pro zachování místní produkce v nejbližších francouzských regionech, kde je nezaměstnanost, zejména v případě mladých lidí, nejvyšší v Evropě, je tedy životně důležitý.

Vzhledem k tomu, že některá odvětví jsou velmi křehká a citlivá na ekonomické změny⁷, je nutné změnit seznam produktů, které mohou mít prospěch z rozdílu ve zdanění, před ukončením období, na které se rozhodnutí Rady z roku 2014 vztahuje.

⁷ Kolaps cen, obrat na trhu, jednorázové obchody dovozců za ceny o mnoho nižší, než jsou ceny na trhu...

Obsah

ZPRÁVA KOMISE RADĚ O REŽIMU TZV. „OCTROI DE MER“ UPLATŇOVANÉ V NEJVZDÁLENĚJŠÍCH FRANCOUZSKÝCH REGIONECH

1.	SOUVISLOSTI	1
2.	ZÁKLADNÍ SKUTEČNOSTI OBSAŽENÉ VE ZPRÁVÁCH FRANCOUZSKÝCH ORGÁNŮ	2
2.1.	Zpráva ze dne 12. února 2018.....	2
2.2.	Konkrétní zprávy nejvzdálenějších francouzských regionů.....	3
3.	ANALÝZA REŽIMU PROVEDENÁ KOMISÍ	4
3.1.	Přetrvávající znevýhodnění nejvzdálenějších francouzských regionů	5
3.2.	Důsledky uplatňování diferencovaného zdanění produktů u daně „octroi de mer“	5
3.2.1.	Dopad daně „octroi de mer“ na ceny produktů, jež využívají rozdílu ve zdanění	5
3.2.2.	Dopad daně „octroi de mer“ na ekonomický rozvoj v nejvzdálenějších francouzských regionech.....	6
3.2.3.	Dopad daně „octroi de mer“ na obchodní bilanci	6
3.3.	Právní úprava je stále nezbytná a zůstává přiměřená	7
4.	ÚPRAVY, KTERÉ JE TŘEBA PROVÉST V ROZHODNUTÍ RADY ZE DNE 17. PROSINCE 2014	8
5.	CELKOVÉ SHRNTÍ	8